

La catequesi a Catalunya i Balears. Un informe

Dll, 10/07/2017 per Catalunya Religió

(*Laura Mor -CR*) Les famílies segueixen demanant formació cristiana per als seus fills. Cada cop són menys i arriben sense “el pòsit de la fe”. Els catequistes, de perfil vocacional, se senten desanimats: tenen molta feina i constaten pocs resultats tangibles. Però entenen que les preguntes essencials es mantenen i que el cristianisme del futur té “possibilitats de ser creatiu i significatiu”.

Són alguns dels resultats de l'estudi sobre la situació de la catequesi a casa nostra. Redactat pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears, el [SIC](#), inclou respostes de totes les diòcesis. Un treball realitzat a partir de les delegacions i dels equips de catequistes. Dijous el van presentar davant d'un centenar de responsables de catequesi, en el marc de les [setzenes jornades](#) dedicades a aquest col·lectiu.

“La catequesi ens porta molta feina i ens costa trobar resultats”. Aquesta és la fotografia d'un estat d'ànim compartit. Ho va explicar **Joan M. Amich** en el moment de presentar les [conclusions de l'estudi](#). El director del SIC va dir que les xifres de participants en les activitats regulars de la catequesi indiquen una davallada. Fins a 35.000 nois i noies van seguir el curs 2016-2017 de catequesi amb els textos oficials dels bisbes. Queden fora del recompte les parròquies, escoles i moviments que fan servir d'altres materials.

“La decisió dels pares va contracorrent”

El perfil d'aquest catequitats fa que el servei es consideri “descompensat”. De nens encara n'hi ha. “Ens porten els seus fills perquè els eduquem en la fe”, va assegurar Amich. Però l'interrogant que es va presentar durant les jornades va ser: “On són els joves? I els adults?” En aquestes altres etapes vitals, les xifres cauen substancialment.

L'estudi reflecteix també “les fractures en la transmissió”. Per una banda Amich va

explicar que “les noves generacions no tenen el pòsit de la fe”. Però també que “ja no hi ha traumatitzats” i que “la gent arriba al cristianisme amb una gran llibertat d'esperit”.

En aquest sentit, va lloar les famílies que opten per la catequesi: “La decisió dels pares va contracorrent”. Amich va recordar com la vivència de la fe no respon a plans estratègics: “Déu continua parlant i no només parla a través de nosaltres”.

“Ningú discuteix la necessitat de la catequesi”

Les catequistes –la majoria són dones– acompanyen la tasca d'acompanyar i acollir les famílies i els adults que volen començar, seguir o recuperar aquest camí de fe. Les xifres indiquen que cada cop són menys, les que hi són tenen poc temps i els joves són una excepció. Reconeixen que són permeables a les mancances socials: “Nosaltres també som ignorants, seculars, indiferents i hiperactius”, va dir Amich. Amb tot, va descriure els catequistes com “un grup comunitàriament actiu”.

L'estudi també recull en positiu el fet que “independentment dels resultats, pràcticament ningú discuteix la necessitat de la catequesi”. En canvi, la metodologia s'emporta la crítica forta: “Es parla de catequismes inadequats, de vocabulari indesxifrable, de manca de recursos que es corresponguin amb l'era digital en què vivim, de cesura amb la pedagogia habitual a les escoles i instituts... d'avorriments perseverants dels destinataris”, llegim en l'estudi.

Més flexibilitat i acompanyament personalitzat

La intuïció és clara: “No podem continuar fent el que hem fet sempre”, diuen els catequistes. A Catalunya i Balears es constaten “esforços reals per a trobar nous camins”. A partir del curs vinent el Secretariat posarà a disposició de les parròquies diverses aplicacions i recursos catequètics en suport digital. Una resposta a la demanda reiterada del col·lectiu.

Entre els catequistes, el neguit per aprendre és freqüent i està consolidat. Sovint a través del SIC, dediquen temps a la formació. Una eina imprescindible si volen afrontar els objectius acordats a la reunió celebrada a Vielha a finals de juny. Entre els reptes que s'han plantejat s'hi troba el donar resposta a la diversitat. “Ens cal una catequesi més flexible i més adaptada a la realitat de cadascú”. A ningú se li escapa que acompanyar itineraris personals implica un canvi de mentalitat i d'organització. I també un reforç positiu als que estan al peu del canó.